

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115226924
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115226924.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Viery Koscelanskej, v spore žalobcu: R. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. A. XXX/XXA, W. - H., zast. BIZOŇ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. č. 25, Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Poľnohospodárska pôda s.r.o., so sídlom Žehrianska 3, Bratislava, IČO: 44 138 369, zast. Advokátska kancelária LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/483/2015-327 zo dňa 04. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol o trovách zastaveného konania tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na na ust. § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP ako aj zistený skutkový stav Uviedol, že vzhľadom k tomu, že k zastaveniu sporového konania prišlo v dôsledku späťvzatia žaloby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. V tomto prípade žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora. Vyhovením protestu prokurátora bolo navrátené vlastnícke právo žalobcovi, čím prišlo k odpadnutiu dôvodu podanej civilnej určovacej žaloby, preto žalobca vzal späť podanú žalobu. Žalovaný v tomto spore procesne nezavinil zastavenie konania, pretože nesplnil to, čo od neho požadoval žalobca v žalobnom petite. Z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, preto by bol povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Súd prvej inštancie s poukazom na právny názor odvolacieho súdu posudzoval, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať. Na základe toho dospel aj po vyjadrení strán sporu o možnej aplikácii ustanovenia k záveru, že je dôvodné postupovať podľa § 257 CSP.

2. Bol toho názoru, že zákon priznáva súdu rozsiahle moderačné právo v otázke náhrady trov konania, ide však o postup výnimočný, čo zdôrazňuje tiež výslovné použitie tohto pojmu. Ustanovenie § 257 CSP svojim charakterom slúži k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre strany sporu. Za dôvody hodné osobitného zreteľa sa považujú určité druhy konania alebo určitá procesná situácia, ide teda o dôvod daný charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. Za dôvody hodné osobitného zreteľa sa tiež považujú sociálne aspekty a majetková situácia strán sporu.

3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že v skutkovo a právne totožných veciach tunajšieho súdu Ústavný súd Slovenskej republiky vydal viacero nálezov, pričom v niektorých z nich - konkrétne napr. v nálezoch, sp. zn. I. ÚS 225/2019-41 zo dňa 20.08.2019 (bod 39 odôvodnenia) a sp. zn. IV.

ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.08.2019 (bod 35 odôvodnenia), konštatoval, že „z procesného aspektu je potrebné urobiť záver, že žaloba bola podaná dôvodne (to sa ale nemusí vzťahovať na hmotnoprávnu dôvodnosť žaloby, ktorá sa však v takomto prípade neskúma a neposudzuje), pretože v čase podania určovacej žaloby žalobca nemal inú právnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv. K spávkzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobca a ani sťažovateľ ako žalovaný nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je v danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva“.

4. Práve na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto prípade je aplikácia § 257 CSP dôvodná. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa v danom prípade súd prvej inštancie prihliadol hlavne na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde, ako aj na ďalší priebeh konania až do jeho zastavenia. Preto sa v tomto prípade javilo súdu prvej inštancie ako spravodlivé nepriznanie náhrady trov konania stranám sporu. Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 6Co/205/2018-433, ktorým bolo v obdobnej veci rozhodnuté tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote podal odvolanie v celom rozsahu žalovaný domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby jemu bolo priznané právo na náhradu trov konania (celého konania) v rozsahu 100%, keď súčasne požadoval, aby mu bol priznaný aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Ohľadom odvolacích dôvodov poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, keď súdu prvej inštancie vyčítal nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a rozhodnutie vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd síce konštatoval, že v obdobných veciach boli vydané viaceré nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, avšak nezobral do úvahy nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.3.2018 v obdobnej veci. Namietal, že súd sa nevysporiadal s argumentáciou, že údajné predkupné právo štátu mohol porušiť iba žalobca a skutočnosť, ktorej podklad spočíva v porušení zákona, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, nakoľko to popiera účel a význam tohto ustanovenia. Mal za to, že žalobca procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Záver prvoinštančného súdu o aplikácii ustanovenia § 257 CSP je podľa žalovaného nepreskúmateľným. Súd uvádza, len všeobecné konštatovania z ktorých vôbec nie je zrejmé, prečo súd toto ustanovenie aplikoval. Poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci sp. zn. III ÚS 98/2018-38, kde závery Krajského súdu v obdobnej veci sp. zn. 18C/497/2015 o nepriznaní náhrady trov konania podľa ustanovenie § 257 CSP označil za nepresvedčivo odôvodnené, čo zakladá nepreskúmateľnosť a ústavnú neudržateľnosť rozhodnutia. Postup súdu označil za prísne formalistický a tým odporujúci obsahu základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Napriek existencii viacerých náleзов Ústavného súdu, prvoinštančný súd opätovne dospel k nepreskúmateľnému záveru. Súd celkom opomína, že Ústavný súd v náleze sp. zn. IV ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.8.2019 neaplikoval ustanovenie § 257, ale iné ustanovenie CSP. Po vyhovení protestu prokurátora žalobca pozemok predal spoločnosti MH Invest s.r.o. za sumu 10.833,87, pričom žalovanému zo strany žalobcu nebola vrátená ani zaplatená kúpna cena. Záver súdu, že stranám sa nárok na náhradu trov nepriznáva, je aj z tohto dôvodu arbitrárnym. Zavádzajúcimi sú tvrdenia žalobcu, že žalovaný by si svoje záväzky neplnil. Mal za to, že pokiaľ žalobca poukazuje na exekučné konania 133EX 5736/18, tak toto bolo vedené neoprávnene (exekučný titul bol zrušený Ústavným súdom) a bolo zastavené. Pokiaľ je žalovaný v iných konaniach (s odlišným predmetom konania) zaviazaný na náhradu trov, tak si tieto záväzky riadne hradí. V dôsledku prevodu nehnuteľností zo žalobcu na spoločnosť MH Invest došlo na jeho strane k strate aktívnej vecnej legitímácie, bez ktorej už nemohol byť v konaní úspešný, keď dodáva, že o vlastníckom práve je oprávnený rozhodovať len súd a nie správny orgán, teda aj po evidenčnom obnovení vlastníctva v katastri nehnuteľností mohol mať žalobca naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, keď vkladové konanie bolo zastavené len v dôsledku predkupného práva štátu a nie z dôvodu uvedených v žalobe. Žalobca teda nemohol dôvodne tvrdiť, že jeho právne postavenie bolo neisté v čase, keď už nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Tento závažný argument nebol Ústavným súdom v predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. IV ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.8.2019 posudzovaný a celkom vyvracia jeho závery.

6. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že súd sa v odôvodnení adekvátne vysporiadal s

otázkou zodpovednosti strán sporu pri zastavení konania a správne prihliadol na vyjadrenia strán sporu k nožnej aplikácii § 257 CSP. Zotrvál na argumentácii uvedenej v späťvzati žaloby.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne.

8.1 V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca doručil dňa 04.09.2015 súdu prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. N., a to pozemok parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 717 m². Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 17.06.2015 medzi ním ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou bola predaná za kúpnu cenu 0,70 eur/m², teda 500 eur. Dňa 24.07.2015 bol na základe rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru, č. V 5245/15 povolený vklad do katastra nehnuteľností, ktorým bola do katastra nehnuteľností zapísaná ako nová vlastníčka pozemku žalovaná. Po povolení vkladu do katastra nehnuteľností sa žalobca dozvedel, že spoločnosť MH Invest, s.r.o. začala vykupovať viaceré pozemky, vrátane pozemkov za účelom výstavby strategického parku. Kúpna cena, ktorú spoločnosť MH Invest, s.r.o. ponúkala bola vo výške 15 eur/m². Dňa 21.08.2015 žalobca z opatrnosti odstúpil od zmluvy, aj keď ju považuje za neplatnú. Uviedol, že žalovaná od neho kúpila pozemok za sumu zodpovedajúcu 4,62 % jeho skutočnej hodnoty, uviedla do omylu, nadobudla zisk v priebehu niekoľkých dní vo výške 10.333 eur. Zároveň tvrdil, že žalovaná zneužila jeho neskúsenosť a dôverčivosť za účelom získania neoprávneného finančného prospechu, kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Dňa 12.10.2016 doručil žalobca súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že na základe protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 24.07.2015 č. V 5245/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy bol opätovne zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti. Žiadal, aby súd konanie zastavil, priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 24.07.2015 č. V 5245/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, v konaní č. V 5245/2015 protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 02.11.2015 č. UP 34/2015-9, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 26.01.2016 č. UPo 26/2016-4/Br. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovanú platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. V súčasnosti už žalobca nie je vlastníkom predmetného pozemku, nakoľko si štát k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo spoločnosti MH Invest II s. r. o. na LV č. XXXX pre k. ú. N.. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa § 256 CSP tak, že žalovaná bude zaviazaná k náhrade trov konania. Uviedol, že procesné zavinenie zastavenia konania nie je možné vzťahovať len na konkrétny úkon účastníka konania, ale je potrebné ho posudzovať komplexne a extenzívne v celkovom kontexte v konaní uplatnených skutočností. V dôsledku toho môže aj v prípade späťvzatia žaloby žalobcom byť dôvodom pre tento úkon konanie žalovanej, príp. ďalšie skutočnosti mimo vôle žalobcu. Uviedol, že v čase podania žaloby nemal inú možnosť, ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovanej bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaná prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej s pozemkami disponovať. Žalovaná neuznala, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jej postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolala, ako aj z jeho postupu v doterajšom súdnom konaní. V prípade, ak by žalobca žalobu vo veci nepodal, nemohol by žiadať súd, aby mu prostredníctvom predbežného opatrenia priznal ochranu pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovanej. Skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor a na základe jeho protestu bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností nemohol predpokladať, ani sa na to spoliehať. Z tohto dôvodu mu nemôže byť pričítané procesné zavinenie zastavenia konania, keď teraz z tohto dôvodu žalobu berie späť. S ohľadom na uvedené mal za to, že existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných zavinila žalovaná, keďže žaloba bola podaná dôvodne. K odpadnutiu dôvodov pre vedenie tohto konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov,

na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv. Preto je dôvodné, aby trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli, znášala žalovaná, ktorá vytrvalo, hoci zjavne bezúspešne popierala neplatnosť kúpnej zmluvy.

8.2 Súd prvej inštancie právoplatne konanie zastavil uznesením č. k. 9C/483/2015-176 zo dňa 18.01.2017 a predmetom konania zostal nárok strán na náhradu trov konania voči sebe navzájom. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd v skutkovo a právne obdobných veciach rozhodoval o trovách zastaveného konania v dôsledku späťvzatia žaloby rôzne, pričom sa rozhodnutia odvolacieho súdu stali predmetom prieskumu Ústavného súdu SR, ktorý konštatoval, že diametrálne odlišná činnosť krajského súdu o tej istej právnej otázke je ústavne neudržateľná a že zjednotenie rozhodovania je v pôsobnosti krajského súdu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 338/2018-30).

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa Čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

14. Podľa Čl. 4 ods. 2 CSP ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

15. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahraďiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

16. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným z typických znakov právneho štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I. ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytýkal odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v pôsobnosti krajského súdu.

17. Z obsahu zápisne zo zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06.februára 2020 vyplýva, že občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení : „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“. Občianskoprávne kolégiu Krajského súdu v Nitre tak, zjednotilo rozhodovaciu činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzatí žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

18. Keďže v danej veci ide o rovnakú právnu otázku, ktorá bola predmetom zjednocovania rozhodovacej činnosti krajského súdu, odvolací súd nevidí dôvod, aby sa od prijatého stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre pri rozhodovaní v danej odklonil.

19. Súd prvej inštancie stranám sporu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal, aplikujúc ustanovenie § 257 CSP aj s poukazom na nálezy Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 225/2019-41 zo dňa 20.08.2019 a č. k. IV. ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.08.2019, v ktorých Ústavný súd SR konštatoval, že z procesného aspektu je potrebné urobiť záver, že žaloba bola podaná dôvodne (to sa ale nemusí vzťahovať na hmotnoprávnu dôvodnosť žaloby, ktorá sa však v takomto prípade neskúma a neposudzuje), pretože v čase podania určovacej žaloby žalobca nemal inú právnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv. K späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobcovia a ani sťažovateľka ako žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je v danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva.

20. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia, pretože späťvzatie žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Keďže na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP odvolací súd postupoval podľa Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46, všetky zo dňa 20. augusta 2019. Vychádzajúc z uvedeného záveru Ústavného súdu SR ako aj z obsahu súdneho spisu, odvolací súd skúmal, či možno niektorej zo strán pripísať zavinenie na zastavení konania a dospel k záveru, že zavinenie na zastavení konania nemožno pripísať žalobcovi, ktorý v čase podania určovacej žaloby nemal inú možnosť, ako sa domáhať ochrany svojich práv. S prihliadnutím na okolnosti, ktoré nastali až po podaní žaloby a ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, možno konštatovať, že ho k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - odpadnutie predmetu žaloby na základe toho, že vyhovením protestu prokurátora bolo navrátené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam žalobcovi. Rovnako nemožno pripísať zavinenie na zastavení konania ani žalovanému, ktorý svojím správaním po podaní žaloby nedal dôvod, pre ktorý by žalobca mal zobrať žalobu späť.

21. Keďže zavinenie na zastavení konania nemožno v danej veci pričítať ani jednej zo strán, pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo potrebné vychádzať zo základného princípu Civilného sporového poriadku uvedeného v čl. 4 a rozhodnúť tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Názor odvolacieho súdu nemohla zmeniť ani argumentácia žalovaného, že nebola dôvodom späťvzatia žaloby strata naliehavého právneho záujmu, ale bola ním strata aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže po prevode nehnuteľnosti zo žalobcu na spoločnosť MH INVEST stratil aktívnu vecnú legitímáciu, a túto skutočnosť nielenže žalovaný nezavinil, ale ani ju nemohol ovplyvniť, pretože ako bolo vyššie uvedené, k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobca a ani žalovaný nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu, čím odpadol predmet žaloby, a preto je tiež bez právneho významu posudzovať otázku, či predkupné právo štátu mohol porušiť len žalobca.

22. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v

odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).